

Неділя 2-га після Пасхи, Томина. Антипасха

Ді. 5,12-20; Йо. 20, 19-31

Глас 1

Парафія Преображення ГНІХ УГКЦ

131 Victoria St. S., Kitchener On, N2G 2B6

Tel.: (+1) 519-742-4172

Emergency call: (+1) 437-254-8556

Email: transfigurationkw@gmail.com

Адміністратор парафії: о. Ярослав Копичин

Томина неділя, яку Церква відзначає в першу неділю після Пасхи, відкриває нам глибокий духовний сенс зустрічі людини з Воскреслим Христом. Євангельська подія (Ів. 20, 19–31) показує не лише історію апостола Томи, але й досвід кожного з нас — шлях від страху, сумніву і втрати до віри, радості та відновлення.

Після розп'яття Ісуса учні перебували в замкненому просторі, охоплені страхом і розгубленістю. Саме в цей стан приходить Христос і звертається до них словами: «Мир вам!». Цей мир — не просто спокій, а повнота життя, присутність Бога, яка наповнює людину і відновлює її в середині.

Особливе місце в цій події займає апостол Тома. Його сумнів часто сприймається як слабкість, але насправді він є образом людини, яка щиро шукає правду. Тома не був присутній при першій

появі Христа і тому не міг одразу повірити. Його слова — «поки не побачу... не повірю» — виражають глибоку внутрішню боротьбу, знайому багатьом людям, які переживають кризу віри .

Проте Христос не відкидає Тому. Навпаки, Він приходить знову — через замкнені двері — і особисто звертається до нього: «Торкнися Мене... і не будь невіруючим, але віруючим». Цей момент є ключовим: Бог сам робить крок назустріч людині, навіть тоді, коли вона сумнівається або віддаляється.

Доторкнувшись до ран Воскреслого, Тома промовляє одне з найглибших визнань віри: «Господь мій і Бог мій!». Це не просто слова — це відповідь серця, яке зустріло живого Христа і повернулося до віри, до спільноти, до свого покликання .

Томина неділя нагадує нам, що сумнів не є кінцем віри, а може стати її початком. Кожен з нас покликаний пройти цей шлях — від страху до миру, від розгубленості до впевненості, від втрати до зустрічі. У світі, сповненому тривог і болю, слова Воскреслого «Мир вам!» звучать особливо актуально. Вони запрошують нас відкрити серце, дозволити Богові торкнутися наших ран і разом з апостолом Томою сказати: «Господь мій і Бог мій!»

Великодні святкування завжди збирають у храмі багато людей. І це справді радісно. Повна церква, спільна молитва, святковий спів, відчуття живої громади — усе це нагадує нам, якою великою силою є віра, коли вона об'єднує людей. Ми дякуємо Богові за ці святі дні, за можливість разом пережити радість Воскресіння Христового. Але після свята настає звичайний час. Саме тоді і відкривається щось дуже важливе: вірність.

Після дня Воскресіння апостоли не розходяться кожен у свій бік. Євангеліст Йоан пише: «І по вісьмох днях знову були в домі учні Його» (Ів. 20:26). Учні знову зібралися разом, і у цьому повторному зібранні, приходить Христос. Саме тоді Тома, якого не було першого разу, зустрічає воскреслого Господа.

Християнське життя будується на постійності. Недільна зустріч із Господом не є другорядною. Вона належить до самого способу життя Церкви. Кожна неділя є малою Пасхою, днем Господнім. Справжня глибина віри відкривається тоді, коли людина знаходить дорогу до церкви і в звичайну неділю.

У Діяннях апостолів читаємо про перших християн: «Вони перебували твердо в науці апостолів, у спільності братерській, у ламанні хліба та в молитвах» (Ді. 2:42). Тобто Церква жила не випадковими поривами, а постійністю. Не одноразовим натхненням, а вірним перебуванням у молитві, у слові Божому і в ламанні хліба. Те саме стосується й нас. Парафія живе не тільки великими урочистостями, але насамперед людьми, які вірно приходять, моляться, співають, слухають Боже слово і залишаються частиною Христової спільноти.

Послання до Євреїв закликає: «Не покидаймо свого зібрання» (Євр. 10:25). Святі Отці постійно нагадують, що неможливо любити Христа і водночас легковажити Його Церквою. Віра потребує вірності. Любов до Бога потребує постійності. А постійність перевіряється не у виняткові дні, а в звичайні неділі. Нехай радість Воскресіння не залишиться тільки спогадом про свято, але стане дорогою постійної і вірної зустрічі з Господом у кожному неділю.

РОЗПОРЯДОК БОГОСЛУЖІНЬ НА ТИЖДЕНЬ 12 – 19 Квітня:**05.04 Неділя**– 10:00 – **Божественна Літургія**
Спільне Свячене (гостина у великому залі)**15.04 Середа**– 19.00 – **Божественна Літургія.****16.04 Четвер**– 19.00 – **Божественна Літургія.****12.04 Неділя**– 10.00 – **Божественна Літургія****ВІТАЄМО З УРОДИНАМИ:** Данута Сидорчак (6), Євген Дудка (15), Оксана Кутна (17), Вікторія Хлопенюк (18)**Многая літа!****ПОЖЕРТВИ:** 05.04 Парафіяльні потреби: **\$1335**Квіти: **\$50**Місійні парафії: **\$20****Щиро дякуємо!**

2nd Sunday after Pascha: Thomas Sunday. Antipascha. Ukrainian Catholic Church of the Transfiguration

Act 5,12-20; Jh. 20, 19-31

Tone 1

131 Victoria St. S., Kitchener On, N2G 2B6

Tel.: (+1) 519-742-4172

Emergency call: (+1) 437-254-8556

Email: transfigurationkw@gmail.com

Administrator: Fr. Yaroslav Kopychyn

Thomas Sunday, which the Church observes on the first Sunday after Pascha, reveals to us the profound spiritual meaning of a person's encounter with the Risen Christ. The Gospel event (John 20:19-31) shows not only the story of the Apostle Thomas, but also the experience of each one of us – the journey from fear, doubt, and loss to faith, joy, and renewal.

After the crucifixion of Jesus, the disciples remained behind closed doors, overwhelmed by fear and confusion. It is into this condition that Christ comes and addresses them with the words: "Peace be with you." This peace is not merely calmness, but the fullness of life, the presence of God that fills a person and restores them from within.

A special place in this event is held by the Apostle Thomas. His doubt is often seen as a weakness, but in fact he is an image of a person who sincerely seeks the truth. Thomas was not present at Christ's first appearance, and so he could not believe at once. His words – "unless I see... I will not believe" – express a deep inner struggle familiar to many people who experience a crisis of faith.

Yet Christ does not reject Thomas. On the contrary, He comes again – through the closed doors – and speaks to him personally: "Touch Me... and do not be unbelieving, but believing." This moment is crucial: God Himself takes a step toward the human person, even when that person doubts or grows distant.

Having touched the wounds of the Risen One, Thomas utters one of the deepest professions of faith: "My Lord and my God!" These are not merely words – they are the response of a heart that has encountered the living Christ and has returned to faith, to the community, and to its calling.

Thomas Sunday reminds us that doubt is not the end of faith, but can become its beginning. Each of us is called to walk this path – from fear to peace, from confusion to confidence, from loss to encounter. In a world filled with anxiety and pain, the words of the Risen Lord, "Peace be with you," sound especially timely. They invite us to open our hearts, to allow God to touch our wounds, and together with the Apostle Thomas to say: "My Lord and my God!"

Paschal celebrations always gather many people in the church, and this is truly a joy. A full church, common prayer, festive singing, and the sense of a living community all remind us of the great power of faith when it unites people. We thank God for these holy days, for the opportunity to experience together the joy of Christ's Resurrection. But after the feast, ordinary time returns. And it is precisely then that something very important is revealed: faithfulness.

After the day of the Resurrection, the apostles do not each go their separate way. The Evangelist John writes: "Eight days later, His disciples were again in the house" (John 20:26). The disciples gathered again, and in that repeated gathering, Christ comes. It is then that Thomas, who had not been there the first time, encounters the risen Lord.

Christian life is built on steadfastness. The Sunday encounter with the Lord is not secondary. It belongs to the very way of life of the Church. Every Sunday is a little Pascha, the Day of the Lord. The true depth of faith is revealed when a person finds the way to church even on an ordinary Sunday.

In the Acts of the Apostles we read about the first Christians: "They devoted themselves to the apostles' teaching and fellowship, to the breaking of bread and the prayers" (Acts 2:42). That is, the Church lived not by occasional impulses, but by constancy. Not by one-time inspiration, but by faithful perseverance in prayer, in the word of God, and in the breaking of bread. The same is true for us. A parish lives not only through great feasts and solemn celebrations, but above all through people who faithfully come, pray, sing, listen to the word of God, and remain part of Christ's community.

The Letter to the Hebrews exhorts us: "Do not neglect meeting together" (Hebrews 10:25). The Holy Fathers constantly remind us that it is impossible to love Christ while at the same time disregarding His Church. Faith requires faithfulness. Love for God requires constancy. And constancy is tested not on exceptional days, but on ordinary Sundays. May the joy of the Resurrection not remain only a memory of the feast, but become a path of *постоянної* and faithful encounter with the Lord every Sunday.

Schedule of Divine Services for the Week April 12 – 19

04/12 SUNDAY – 10:00 a.m. – Divine Liturgy
Common Blessed Meal (reception in the big hall)

04/15 Wednesday – 07:00 p.m. – Divine Liturgy.

04/16 Thursday – 07:00 p.m. – Divine Liturgy.

04/19 SUNDAY – 10:00 a.m. – Divine Liturgy

BIRTHDAY GREETINGS: Danuta Sydorczak (13), Eugene Dudka (15), Oksana Kutna (17), Victoria Klopenyuk (18)

Happy Birthday!

DONATIONS: 04.05: Flowers: \$50 Parish needs: \$1335 Parish mission: \$20 **Thank you for your support!**